

РЕШЕНИЕ

№ 10192

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **86** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Б. А., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 192Х/02.12.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с рег. № УП-35002/13.11.2025 г.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на Решение № 192Х/02.12.2025 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което не е допусната до разглеждане последващата молба на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила. Твърди се, че оспореният акт е постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и при липса на надлежни мотиви. Поддържа, че с последващата молба са представени нови обстоятелства и писмени доказателства от съществено значение за личното му положение, които не са били предмет на обсъждане в предходното производство, а именно – удостоверение за психично състояние и разпечатки от лична комуникация, удостоверяващи хомосексуалната му ориентация, както и данни относно отношението на новата власт в С. към лицата с различна сексуална ориентация след поемането на управлението от групировката „Х. Т. аш Ш.“. Оспорва се изводът на административния орган, че липсват нови елементи по смисъла на чл. 33, § 2, б. „г“ от Директива 2013/32/ЕС, като излага, че

органът неправилно е ограничил преценката си единствено до въпроса за достоверността на твърденията, вместо да извърши проверка за наличие на новонастъпили или новопредставени факти. Навежда оплакване, че не е извършен анализ на променената общественно-политическа обстановка в държавата по произход и на риска от преследване спрямо представители на ЛГБТ общността, въпреки наличната публична информация в този смисъл, както и че е игнорирано обстоятелството, че в предходното производство липсват писмени доказателства относно сексуалната ориентация на жалбоподателя. Поддържа, че с постановяване на отказ за допускане до разглеждане по същество административният орган е излязъл извън пределите на правомощията си в производството по допустимост и е лишил страната от възможност за пълноценно разглеждане на молбата ѝ в същинско производство. Счита, че са нарушени разпоредбите на чл. 13 и чл. 76а от ЗУБ, както и принципът на забрана за връщане по чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. Моли Съда да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на последващата молба по общия ред.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, явява се лично, представлява се от адв. С., която моли съда да отмени обжалвания акт като незаконосъобразен. Излага подробни съображения за основателността на жалбата в писмени бележки, депозирани в съда на 20.02.2026 г.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, се представлява от юк. П., която моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

За първи път М. Б. А. е поискал закрила с молба рег.№ 4031/03.10.2024 г., по която е постановено Решение № 1488/11.02.2025 г. на Председателя на ДАБ. Със същото на чужденеца е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението на административния орган е обжалвано по съдебен ред и с Решение № 3396 от 07.04.2025 г. на Административен съд-Хасково по адм.дело № 506/2025 г. е потвърдено Съдебният акт е обжалван пред ВАС, който с Решение № 10077 от 21.10.2025 г. по адм.дело № 5462/2025 г. го е оставил в сила. На посочената дата отказът за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е влязъл в сила.

В хода на предходното административно производство с молителя е проведено интервю, в рамките на което същият е заявил, че е напуснал С. поради своята хомосексуална ориентация, за която е осъзнал на около 15-годишна възраст. Посочил е, че е пазил в тайна сексуалната си ориентация от своите родители, тъй като се е опасявал, че при узнаването ѝ биха го убили. Твърдял е, че познава лица с хомосексуална ориентация, част от които били арестувани, а други – убити от членовете на собствените си семейства. Заявил е, че лично спрямо него не са били предприемани конкретни действия, но счита, че при разкриване на ориентацията му животът му би бил застрашен. Молителят е посочил, че е живял в [населено място], област И., където поради военните действия обстановката е била трайно нестабилна, като през 2014–2015 г. жилището му било разрушено. Изложил е, че впоследствие семейството му се е преместило в друга къща, която също била унищожена през 2017 г., поради което той и родителите му се установили в палатков лагер в близост до [населено място], област И., където е пребивавал до напускането на страната. Посочил е, че с оглед навършването на подходяща възраст родителите му възнамерявали да го оженят, което е било сред мотивите му да напусне държавата, наред с липсата на възможност за

трудова реализация и засилващите се подозрения на родителите му относно неговата сексуална ориентация. Декларирал е, че не е членувал в политически партии или организации, не е имал проблеми с държавните власти, не е бил арестуван или осъждан, както и че не е бил обект на заплахи или насилие поради своята етническа или религиозна принадлежност.

На 13.11.2025 г. е подадена последващата молба за предоставяне на международна закрила с вх. № УП-35002 /л.51/, с която молителят излага твърдения за настъпили нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение, които не са били наведени и обсъдени в производството по първоначалната му молба, по която е постановен отказ. Посочва, че е лице с хомосексуална ориентация и че поради тази причина не може да се завърне в държавата си по произход, тъй като съществува реална опасност от преследване, насилие и тежки посегателства върху живота и личността му. Излага, че е напуснал страната на 29.08.2024 г., по време на управлението на Б. А., като впоследствие властта е поета от групировката „Х. Т. аш Ш.“, чието отношение към лицата с различна сексуална ориентация, по твърденията му, е израз на нетърпимост и репресия. Твърди, че в С. е бил принуден да прикрива сексуалната си ориентация поради страх от отхвърляне от семейството и обществото, както и от насилие, включително риск от убийство, изтезания или нечовешко и унижително третиране, като не е могъл да разчита на ефективна държавна закрила. Посочва, че след пристигането си в Република Б. е започнал да води открит начин на живот и да осъществява свободна комуникация с лица от същия пол, включително чрез мобилното приложение „Grindr“, като по този начин е формирал и утвърдил своята принадлежност към ЛГБТ общността. Твърди още, че след подаване на молбата му за закрила информацията относно сексуалната му ориентация е станала известна на други сирийски граждани, което допълнително увеличава риска за него при евентуално завръщане. Към последващата молба са приложени удостоверение за психично състояние, издадено от д-р Р. В., както и разпечатки от лична комуникация в посоченото приложение. Счита, че изложените обстоятелства представляват нови елементи по смисъла на закона и обуславят необходимост от допускане на молбата до разглеждане по същество по реда на чл. 76а от ЗУБ.

С Решение № 192Х/02.12.2025 г. интервюиращият орган, на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ е отказал да допусне за разглеждане по същество последваща молба за закрила, като е основал отказа си с чл.13, ал.2 от закона - подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Интервюиращият орган е възпроизвел бежанската история и е изложил мотиви, обосноваващи крайния извод, че чужденецът не сочи нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му по произход.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От жалбоподателя – Справка с вх. № МД-02-47/11.02.2026 г.

От представителството на ВКБООН в Б. – Становище от 13.02.2026 г. по адм. дело № 86/2026 г. по описа на АССГ.

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, в което заяви, че е бил заплашван от свои роднини и от баща си поради прояви, които според тях сочели на хомосексуална ориентация. Посочи, че поради начина му на поведение и облекло, както и поради отношенията му с други мъже, е бил заподозрян от близките и от лица от квартала, като първоначално е отричал поради

страх, тъй като подобно поведение е наказуемо. Твърди, че след като съмненията се засилили, баща му го заплашил с убийство, а роднините му отправяли закани, поради което изпитал срам и страх и напуснал С.. Заяви, че конкретно спрямо него не е било осъществено наказателно преследване, но от полицията му било заявено, че подобно поведение е недопустимо, както и че му е известно за други случаи на санкционирани лица. Посочи, че познава двама мъже от неговия квартал – А. ала и Х. С., за които твърди, че били задържани, след като били заварени в интимни отношения, като по случая била публикувана информация във вестник с предупредителен характер, след което същите изчезнали и съдбата им останала неизвестна. Заяви още, че не може да се установи на друго място в страната, тъй като живеел с роднините си и в общността всички се познават, поради което не би могъл да се укрие. Посочи, че в С. е имал еднократна интимна връзка с мъж, която е осъществил при силен страх, както и че не е имал връзки с жени.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Обжалваното решение е връчено на молителя на 10.12.2025 г., жалбата е подадена на 16.12.2025 г., видно от поставения върху същата вх.№ 12180 на АС- [населено място], поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството е по реда на чл.76б ЗУБ, уреждащ специалната процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила. Подадената от М. Б. А. молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, тъй като преди депозирането ѝ е било налице влязло в сила решение на Председателя на ДАБ, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Разпоредбите на чл.76а-76в ЗУБ транспонират изискванията на чл.40-42 от Директива 2013/32/ЕС и въвеждат механизъм за предварителен контрол за допустимост на последващите молби. Съгласно чл.76а ЗУБ преди разглеждането по същество се извършва преценка по чл.13, ал.2 относно наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или за ситуацията в държавата му по произход. В чл.76б, ал.1 ЗУБ законодателят е възложил тази преценка на интервюиращ орган, който в 14-дневен срок от подаване на последващата молба, въз основа единствено на представените писмени доказателства и без провеждане на лично интервю, постановява решение за допускане или недопускане на молбата до производство за предоставяне на международна закрила.

Оспореното Решение № 192Х/02.12.2025 г. е издадено от компетентен орган – Е. Д. Ч., мл.експерт в РПЦ-Х., определен за интервюиращ орган със Заповед № РД05-284/13.04.2022 г. (л.44), в рамките на предоставената му предметна компетентност по смисъла на чл.76б ЗУБ и в рамките на законоустановения срок от 14 работни дни. Актът е постановен в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за издаването му, поради което отговаря на изискванията на закона.

С последващата молба за закрила чужденецът е представил нови според него нови писмени доказателства (л.40-55), а именно: Удостоверение за психично състояние с изх. № 48/05.11.2025 г., издадено от д-р Р. В. и Извадки от лична комуникация на молителя в приложение за онлайн запознанства за мъже с хомосексуална ориентация – Grindr.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В изложения смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело C-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

В хода на предходното административно производство молителят подробно е изложил своята хомосексуална ориентация, като е заявил, че за нея е осъзнал още на около 15-годишна възраст. Той е декларирал, че е пазил ориентацията си в тайна пред семейството и общността, поради опасения от физическо и психологическо насилие, включително потенциален риск за живота му. В протоколите и предходните съдебни решения е подробно отразено, че молителят е бил обект на социален натиск, подигравки и подозрения заради прояви, които обществото и семейството му е свързвало с неговата сексуална ориентация, както и че двама негови познати са били арестувани или подложени на насилие поради същата причина. Въпреки тези обстоятелства, лично спрямо него не е упражнявано наказателно преследване.

Съдът подчертава, че в хода на последващата молба молителят твърди като ново обстоятелство своята хомосексуална ориентация, както и предоставя удостоверение за психично състояние и извадки от лична комуникация в мобилното приложение „Grindr“. Изследвайки тези доводи и представените документи, съдът констатира, че представената информация не представлява нови фактически обстоятелства от съществено значение по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ.

Следователно, представянето на същата хомосексуална ориентация в последващата молба не може да се квалифицира като ново обстоятелство по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ. Това обстоятелство вече е било предмет на оценка както от административния орган, така и от съдебните инстанции, като е разгледано в контекста на личния риск, който би съществувал при завръщане на молителя в страната му на произход.

Представеното в последващата молба удостоверение за психично състояние и извадките от мобилното приложение за запознанства не създават нова фактологична основа, която да променя оценката на предходното решение. Удостоверението от медицински специалист и използването на приложения за социални контакти само отразяват утвърждаване на идентичността на молителя и неговата интеграция в ЛГБТ общността в Б., което е последствие от свободата на живот в сигурна среда, но не представлява ново индивидуализирано обстоятелство относно риска при евентуално завръщане в С..

Съдът констатира, че хомосексуалната ориентация на молителя, макар да е реален и траен аспект на личността му, не е ново обстоятелство за целите на допустимостта на последващата молба, тъй като е била изцяло заявена и обсъдена в предходното производство за международна закрила. Наличието на социални и психически последици от живота в сигурна среда след пристигане в Б. не променя индивидуалната оценка на риска за живота и личната безопасност на молителя при евентуално завръщане в страната му на произход, нито създава нови материалноправни основания за предоставяне на международна закрила.

Следователно съдът приема, че мотивите, свързани със сексуалната ориентация на молителя, са вече разгледани и оценени по предходните производства и не обосновават допускане на последващата молба до разглеждане по същество. Представените нови документи и уточнения не променят фактическата и правната обстановка, и административният орган е действал законосъобразно при постановяването на отказ за допускане на молбата.

Относно изложените промени в общественно-политическата обстановка, свързани с управлението на „Х. Т. аш Ш.“ и настоящата ситуация в С., съдът отчита представената справка на ДАБ и публикуваните данни на ВКБООН, които показват, че общата обстановка в страната постепенно се нормализира, милиони сирийци се завръщат доброволно в родината си и че не са установени данни за индивидуален риск, специфичен и непосредствен за молителя. Съдът намира, че изложените факти се отнасят до общата обстановка в страната и не представляват ново индивидуализирано обстоятелство, което да променя правната преценка на наличните материалноправни предпоставки за закрила.

В този смисъл, интерпретацията на интервюиращия орган относно допустимостта на последващата молба е законосъобразна. Органът е проверил дали са налице нови факти или елементи, които да обосноват различен резултат от вече постановеното решение, като е извършил оценка на представените документи и е изложил мотивите си за изводите, включително обосновавайки защо представените доказателства не са от съществено значение за личното положение на молителя или за ситуацията в страната му на произход. Постъпил е в пълно съответствие с изискванията на чл.76б, ал.1 ЗУБ, в рамките на компетентността и законоустановения срок.

Съдът констатира, че молителят не е представил никакви нови факти, които да не са били обсъдени в предходното производство, нито доказателства, които да променят оценката относно наличието на обстоятелства по чл.8 или чл.9 ЗУБ, необходими за предоставяне на международна закрила. Последващата молба формално съдържа документи, но те не обосновават нов елемент по отношение на риска от преследване, насилие или други тежки последици при завръщане в С.. Поради това съдът приема, че административният орган е действал в рамките на предоставените му правомощия и е дал задълбочени мотиви за отказа, съобразно законовите изисквания и съдебната практика по допустимост на последващи молби за закрила.

На основание гореизложеното съдът намира, че жалбата на М. Б. А. срещу Решение № 192Х/02.12.2025 г. е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Решението на

интервюиращия орган отговаря на изискванията на закона, издадено е от компетентен орган, в рамките на законоустановения срок и съдържа достатъчно мотиви за своята правна и фактическа преценка. Не са налице нови факти или обстоятелства, които да налагат допускане на последващата молба до разглеждане по същество.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, 43 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата М. Б. А., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 192Х/02.12.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с рег. № УП-35002/13.11.2025 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: